Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 28 (528) ◆ Субота, 13 лютого 1993 року ◆ Ціна 3 крб.

ЗУСТРІЧ З БРИТАНСЬКИМИ ПАРЛАМЕНТАРІЯМИ

Великобританія надала Україні гарантії безпеки, щоб прискорити процес ратифікації нею Договору СНО-1 і приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Про це повідомив 11 лютого на зустрічі з британськими парламентаріями Президент Леонід Кравчук, який перебуває тут з офіційним візитом. На його думку, цей крок допоможе переконати українських законодавців у тому, що всі країни зацікавлені в ратифікації Договору і готові подати Україні відповідну допомогу в ядерному роззброєнні.

Виступаючи на прес-конференції, Леонід Кравчук додав, що обговорення Договору СНО-1 відбудеться в парламенті відразу ж після відновлення його роботи 16 лютого. Така затримка була викликана необхідністю ретельного вивчення цього документа — його аналіз вже завершено — і прагненням українського народу дістати гарантії своєї безпеки. Він висловив надію, що парламент позитивно вирішить це питання. Україна не хоче змінювати стратегічний баланс сил у світі, але їй потрібне технічне і матеріальне сприяння у знищенні ядерної зброї. Така ж фінансова проблема стоїть і перед Росією.

Це справа дорога, продовжував Президент, а обіцяна Україні поки що тільки американською стороною фінансова допомога у 175 мільйонів доларів на технічну роботу, з його точки зору, є недостатньою. За підрахунками спеціалістів, затрати на ліквідацію ядерних озброєнь приблизно рівнозначні вартості їх створення. З Прем'єр-міністром Великобританії цей фінансовий аспект не обговорювався, заявив Леонід Кравчук, але його було розглянуто в ході зустрічі з президентом Європейського банку реконструкції і розвитку (ЄБРР) Жаком Атталі, і ЄБРР погодився на створення спеціального фонду. Після знищення ядерної зброї кошти з цього фонду в дальшому могли б піти на здійснення проектів по захисту навколишнього середовища і соціальні програми.

Відповідаючи на запитання кореспондентів Укрінформ—ІТАР—ТАКС з приводу припущень про наявність в Англійському банку українського золота, нібито поміщеного туди багато років тому гетьманом Полуботком, Леонід Кравчук назвав це «Забавною легендою». Добре, що існують такі легенди, але знайти ці запаси, вважає він, навряд чи кому-небудь вдасться. Україна не збирається розраховувати на якесь міфічне золото, а зароблятиме кошти своїми руками, заявив Президент.

Прийом посла

Учора Голова Верховної Ради України І. Плющ прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Корея в Україні Ань Хен Вона на його прохання.

Під час бесіди глава українського парламенту наголосив на необхідності розвитку двостороннього співробітництва в економічній, фінансовій та культурній сферах, встановлення парламентських та урядових зв'язків між Україною та Республікою Корея.

Ань Хен Вон у свою чергу сазав, що докладе зусиль для розвитку двосторонніх відносин. Посол навів приклади вже існуючого економічного партнерства і повідомив, що готується для підписання міждержавна торгова угода. Ань Хен Вон також висловив пропозицію створити асоціацію міжпарламентського зв'язку. І. Плющ підтримав цю ідею.

Культура: думка оглядача

ПРИТЯГАЛЬНИЙ СВІТ НА ПОЛОТНІ

Завершилися Дні культури Білорусі в Україні

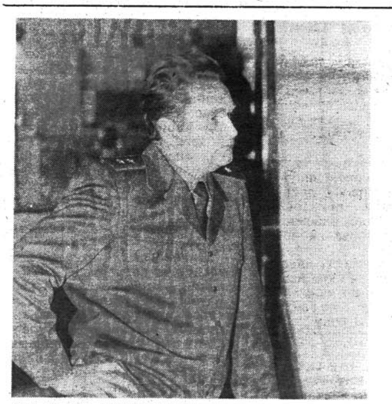
Ні в кого, на щастя, не поворухнувся язик сказати про Дні культури Білорусі в Україні, що то був бенкет під час чуми. Бо ця зустріч — несподівано для всіх — виявилася дуже потрібною, бажаною. Відігріла якось, подарувала надію. Й не дивно. Зайнявшись метушливим борсанням у базарній економіці, названій ринком, ми всі опинилися самотніми плавцями посеред дикої стихії. І берег наче видно, й сили ніби ще є, а от виборсатися поодинці на твердий грунт не можемо.

Звісно, перший виступ чарівних білоруських митців у палаці «Україна» пройшов, м'яко кажучи, не при повному аншлазі. І цим приголомшив присутніх, тих, хто, за словами Івана Дзюби, не полінувався прийти. Бо концерт був блискучий. Він ненав'язливо показав, як можна і треба любити народні традиції — не голосно, не ридма, а свято й віддано. А генетична пам'ять ще нікого не підводила — ні в економіці, ні в культурі.

Можна було б ностальгійно посхлипувати за «Київськими веснами» і «Золотими осенями» (якби вдалося згадати, про що ж вони віщували по два тижні підряд) — там і переповнені зали інколи тішили партноменклатуру (за рахунок доставлених «петеушників» та курсантів), члени політбюро (за протоколом) неприступно сиділи у восьмому ряду партера...

Та мені все ж дорожчі слова білоруської художниці Наталії Рачковської, яка зворушливо сказала, що ходять люди на їхню авангардистську виставку. А вчора вихователька дитсадка привела сюди, на Червоноармійську, цілу групу своїх шестиліток, і вони всі розписалися в книзі відгуків. Бо сподобався малюкам світ, вигаданий білоруськими художниками. І, мабуть, він таки кращий за реальний, бо діти — тонкі душі, вони розуміють, що добре, а що погане. Я вірю, що цих дітей потім, коли вони стануть дорослими, не доведеться агітувати за дружбу. Вони вже відчули, що це щось дуже світле й радісне.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Слідами однієї сенсації

«Качка» про «камікадзе»

6 лютого газета «Киевские ведомости», а услід за нею і московська «Красная звезда» повідомили своїм читачам про надзвичайну пригоду, що сталася в небі України. Шукачі сенсацій автори статей А. Сметанін та А. Поляков стверджували, що майже 2 години 18 українських військових льотчиків з вини командуючих військово-повітряними силами та протиповітряної оборони України, самі того не знаючи, виконували ролі «камікадзе». Насправді ж події розгорталися зовсім інакше.

Матеріал про це читайте в наступному номері «Голосу України».

На знімках: командуючий ВПС генерал-лейтенант В. Васильєв; на бойовій позиції; за навчальною тривогою.

ПОЧНЕМО СПОЧАТКУ!

Українська урядова делегація на чолі з першим віце-прем'єром Ігорем Юхновським 12 лютого прибула до Москви. Заплановано переговори представників нашої країни з керівництвом Російської Федерації щодо широкого спектру економічних взаємин. Але головне місце, як вважають оглядачі, буде приділено питанням зовнішнього боргу та активів колишнього СРСР. Навряд чи переговори, які триватимуть два дні, будуть легкі після відомого указу Єльцина, яким він в односторонньому порядку вирішив підпорядкувати Росії всю закордонну власність колишнього Союзу.

К. МОРОЗОВ: КОРАБЛІ ДІЛИТИ ПОРІВНУ

Перебуваючи 10—11 лютого в Севастополі, Міністр оборони України К. Морозов зустрівся з главами держадміністрації й міськради, мав дружні розмови з командуючим ЧФ Е. Балтіним, членами Військової ради і офіцерами ЧФ, командуючим ВМС України Б. Кожиним, побував на кораблях «Славутич», «Керч», СКР-112. Міністр висловив упевненість: кораблі треба ділити порівну. Все інше, що знаходиться на території України, має належати їй, решта — Росії. Розділ повинен завершитись до 1995 року. На прес-конференції К. Морозов зауважив, що з приходом нового командуючого ЧФ «пішов процес потепління відносин між командуванням ЧФ і ВМС України». Також було повідомлено, що частина коштів від продажу списаних кораблів буде спрямована на вирішення соціальних проблем Севастополя. Комерційному центру МО України Міністр дав вказівку виділити 450 млн. карбованців на будівництво у 1993 році 45-квартирного будинку для військових моряків.

У ПОНЕДІЛОК, 15 лютого, в Україну з офіційним візитом прибуває віце-канцлер, міністр закордонних справ ФРН Клаус Кінкель.

Програма дводенного перебування пана Кінкеля в Києві дуже насичена і передбачає бесіди з Президентом України Леонідом Кравчуком, Головою Верховної Ради Іваном Плющем, Прем'єр-міністром Леонідом Кучмою. Міністр закордонних справ Німеччини також зустрінеться з керівниками кількох комісій українського парламенту.

НАШІ ДІВЧАТА — «ЗОЛОТІ»

Перемогою команди України (Олена Гаясова, Ірина Тараненко і Марина Пестрякова, усі з Київщини) завершилася лижна естафета 3×5 кілометрів на Всесвітній зимовій універсіаді в польському місті Закопане. Друге місце — у японок, третє — у росіянок.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Триває робота у постійних комісіях Верховної Ради.

11 лютого відбулося засідання **Комісії з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і міжнаціональних відносин.** Його учасники обговорили питання про ратифікацію двох міжнародних документів — Договору про дружні відносини і співробітництво між Україною і Республікою Болгарією та Договору про добросусідство, дружбу і співробітництво між Україною та Республікою Молдова. Було також розглянуто проекти постанов Верховної Ради щодо відкриття дипломатичних і консульських представництв України та порядку призначення їх глав.

Понад десять питань встигли розглянути за два дні члени **Комісії у закордонних справах.** Було заслухано інформації делегацій, які побували у Білорусі й Туреччині, опрацьовано кілька важливих документів. Але, мабуть, найбільше часу у депутатів зайняла підготовка до розгляду на сесії двох законопроектів — про валютне регулювання та про зміни і доповнення до Закону про іноземні інвестиції.

Головною темою дискусії на засіданні **Комісії з питань Чорнобильської катастрофи** було наукове забезпечення робіт по ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Заслухавши повідомлення віце-президента Академії наук України Віктора Бар'яхтара, першого заступника міністра у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Бориса Прістера, заступника міністра охорони здоров'я Віктора Пономаренка та голови Національної Комісії радіаційного захисту Дмитра Гродзінського, депутати проаналізували різні аспекти проблеми, виробили ряд пропозицій щодо її розв'язання.

Над проектами законів про психологічний захист особистості та про благодійність працювали члени **Комісії у справах молоді.** Законопроекти про нотаріат, про фізичну культуру та спорт і декрети Кабінету Міністрів розглядала **Комісія у справах жінок, охорони сім'ї, материнства і дитинства.**

Комісія з питань гласності і засобів масової інформації на своєму засіданні розглянула питання про реалізацію Держтелерадіокомпанією принципів інформаційних відносин. У прийнятому рішенні рекомендовано розробити механізм взаємодії з різними політичними партіями і рухами, підвищити якість роботи по роз'ясненню законодавчих актів і рішень вищих державних органів, забезпеченню активної участі в цьому народних депутатів — представників різних регіонів і політичних партій.

Члени Комісії висловили свою незгоду з постановою Кабінету Міністрів про передачу Держтелерадіокомпанії до сфери управління Міністерства культури і звернулися з проханням відмінити постанову і розглянути питання про зміцнення матеріально-технічної бази державного телебачення і радіомовлення, удосконалення його структури, розробку комплексної перспективної програми розвитку телебачення і радіомовлення на Україні.

Прес-центр Верховної Ради України.

Про видання нового «Українського правопису»

До Комісії Верховної Ради України з питань народної освіти і науки звернулись провідні вчені-мовознавці з проханням ще раз повернутися до питання видання нового «Українського правопису», впровадження якого з певних причин було призупинено.

У зв'язку з цим Комісія під головуванням академіка П. С. Кислого за участю голови Комісії у закордонних справах Д. В. Павличка, народного депутата України І. Ф. Драча, голови правописної комісії академіка В. М. Русанівського, секретаря правописної комісії доктора філологічних наук А. А. Бурячка, провідних вчених-мовників, відповідальних працівників Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти України розглянула ситуацію, що склалася навколо Правопису.

Члени Комісії дійшли висновку, що уточнення, запропоновані авторами Правопису... і внесені до нього, кардинально його не змінюють. Це, насамперед, крок до того, аби наблизитись до Правопису 1929 року.

Зміни і уточнення спрямовані на:

— реабілітацію безпідставно вилученої в 30-ті роки літери г. На даному етапі вона ще не до всіх запозичених слів із проривним звуком г застосовуватиметься;

— поновлення терміну «кличного відмінка» і усталення його позиції;

— відрегулювання написання складних слів;

— уніфікацію низки закінчень іменників чол. роду в родовому відмінку однини: раніше було **залу**, але **коридора**; **роману, фейлетону**, але **міфа, памфлета**; тепер — **залу, коридору, роману, фейлетону, міфу, памфлету**;

— усунення винятків у написанні у, а не **ю** після шиплячих: **журі**, як **брошура, парашут**;

— усунення розбіжності в написанні відіменникових прикметників на зразок **Рига —ризький, Нюрнберг — нюрнберзький**, але **Гаага — гаагський, Гонконг — гонконгський**; тепер — **ризький, нюрнберзький, гаазький, гонконзький.**

В українській мові, як відомо, 99,9 відсотків слів іншомовного походження не зберігають подвоєння приголосних: **алегро, анотація, бал, граматика, каса, клас, кома, конгрес, метал, окультизм, оперета, сесія, целюлоза,** й т. ін. **Проте було понад два десятки винятків із цього правила. Тепер цих винятків удвічі менше, хоч їх могло й зовсім не бути.**

За зразком **Америка, Британія, Палестина, Париж, Рига, Рим, Сибір, Чимкент** та ін. запроваджено написання **Аргентина, Бразилія, Сирія, Скандинавія, Чилі** тощо. Це відповідає фонетичній системі нашої мови (порівняймо наші імена, більшість яких запозичена: Василь, Єлисей, Йосип, Кирило, Михайло, Ніл, Тит; Галина, Катерина, Мокрина, а не Міхайло, Катеріна та ін.).

В результаті обговорення питань, пов'язаних із виданням Правопису та запровадженням його в усі сфери суспільно-культурного життя, зокрема в школу, Комісією прийнято таку ухвалу:

— підтримати постанову Кабінету Міністрів України щодо видання й запровадження «Українського правопису» (4-те видання) в усіх сферах суспільно-культурного життя України;

— прискорити видання «Українського правопису», довівши його тираж принаймні до 1 млн. примірників, щоб таким чином забезпечити Правописом навчально-виховні заклади;

— по можливості внести в 4-те видання «Українського правопису» зміни, спрямовані на наближення до видання Правопису 1929 року.

ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

розповсюджено як офіційний документ Конференції по роззброєнню

На сесії Конференції по роззброєнню, що зараз проходить у Женеві, розповсюджено як офіційний документ Конференції виступ Президента України Л. М. Кравчука на всесвітньому економічному форумі у Давосі «Як запобігти розповсюдженню ядерної зброї».

Виступаючи на пленарному засіданні сесії Конференції по роззброєнню 11 лютого з офіційним представленням цього документа, постійний представник України в Женеві О. С. Сліпченко зазначив, що ще до набуття своєї незалежності Україна проголосила перехід до нейтрального та без'ядерного статусу як найвищу мету своєї політики і з того часу бере конструктивну участь у всіх переговорних механізмах, що діють у цій галузі. «Ніхто сьогодні не може докоряти нам за те, що нами не робляться й всі необхідні практичні кроки, що випливають з відповідних домовленостей», — заявив представник України.

У цьому зв'язку він нагадав, зокрема, про дострокове виведення з території України всього арсеналу тактичних ядерних ракет. Сьогодні йдеться вже про черговий крок — ратифікацію Договору про СНО та Лісабонського протоколу до нього з тим, щоб повністю позбутися усіх видів ядерної зброї.

При цьому була підкреслена величезна важливість та міжнародне значення такого кроку з боку держави — однієї із законних правонаступниць колишнього СРСР, що взяла на себе належну частку відповідальності за третій за потужністю ядерний потенціал сучасного світу.

Вважаючи, що ратифікація Договору про СНО та приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї відповідають вищим інтересам держави, Президент України вніс відповідні пропозиції до парламенту, де зараз проходять інтенсивні слухання даного питання. Депутати докладно вивчають всі його аспекти, приділяючи особливу увагу отриманню Україною гарантій її національної безпеки. Іде складна, вдумлива робота, що відповідає глибині й важливості документів, які розглядаються, відзначив представник України.

Увагу учасників Конференції по роззброєнню було також звернуто на необхідність не лише моральної, а й матеріальної підтримки з боку міжнародного співтовариства зусиль України по здійсненню великомасштабних заходів у галузі ядерного роззброєння. У цьому зв'язку була підкреслена важливість пропозиції України про створення спеціального Міжнародного фонду ядерного роззброєння.

Текст виступу Л. М. Кравчука у Давосі був з інтересом зустрінутий учасниками Конференції по роззброєнню.

Прес-служба Постійного представництва України в Женеві — Укрінформ.

ДЕКРЕТ

Кабінету Міністрів України

ПРО ДЕРЖАВНИЙ КОНТРАКТ І ДЕРЖАВНЕ ЗАМОВЛЕННЯ НА 1993 РІК

З метою створення належних умов для функціонування народного господарства України та забезпечення першочергових державних та суспільних потреб у найважливіших видах продукції (робіт, послуг) Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. **Запровадити на 1993 рік** державний контракт і державне замовлення на виробництво та поставку для державних потреб промислової продукції, сільськогосподарської сировини та продовольства, виконання робіт, надання послуг, створення виробничих потужностей, проведення фундаментальних та найважливіших прикладних наукових досліджень, освоєння нових технологій, підготовку спеціалістів, вирішення природоохоронних та соціальних проблем.

2. Установити, що:

державний контракт є засобом забезпечення потреб споживачів, що фінансуються за рахунок державного бюджету, поповнення державного резерву. При цьому держава гарантує оплату продукції, виконання робіт, надання послуг;

державне замовлення є засобом стимулювання нарощування виробництва дефіцитної продукції, розвитку пріоритетних галузей народного господарства, виконання міждержавних угод, експортно-імпортних операцій, впровадження нових технологій, вирішення соціальних проблем, державної підтримки найважливіших наукових досліджень, при якому держава може надавати пільги виконавцям, але не забезпечує їх фінансовими ресурсами.

Виконавці державного контракту та державного замовлення забезпечують себе матеріально-технічними ресурсами шляхом укладання прямих договорів з підприємствами - постачальниками, державними постачальницько-збутовими та іншими посередницькими організаціями. Виняток становлять окремі види ресурсів, виробництво і споживання яких контролюються і централізовано розподіляється державою. Централізований розподіл державою інших ресурсів починаючи з 1993 року не застосовується.

3. Порядок формування і розміщення обсягів поставок продукції (робіт, послуг) для виконання державних контрактів та державного замовлення, перелік ресурсів, виробництво та централізований розподіл яких здійснюється державою, а також види, розмір і порядок надання економічних та інших пільг виконавцям державного замовлення визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Рада Міністрів Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації вправі запроваджувати замовлення на виготовлення та поставку продукції, виконання робіт, надання послуг для задоволення потреб відповідних регіонів тільки у межах асигнувань відповідних бюджетів.

Держава не несе відповідальності за зобов'язаннями, що виникають у зв'язку із запровадженням та виконанням цих замовлень.

5. Міністерство економіки України разом з Державним комітетом України з матеріальних ресурсів здійснює методичне керівництво і координацію робіт щодо укладання державного контракту і державного замовлення, а також приймає нормативні акти з цих питань.

Координацію робіт та методичне керівництво щодо державних контрактів і державних замовлень для проведення фундаментальних та найважливіших прикладних наукових досліджень, освоєння нових технологій здійснюють Міністерство економіки України, Державний комітет України з питань науки і технологій разом з Академією наук України, Українською академією аграрних наук, Міністерством машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України, Міністерством оборони України та Міністерством охорони здоров'я України.

6. Зупинити дію:

пункту 26 розділу I **Основних напрямів економічної політики України в умовах незалежності,** погоджених Постановою Верховної Ради України від 25 жовтня 1991 р. (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 51, ст. 743) в частині пріоритетного забезпечення галузі матеріально-технічними ресурсами;

абзаців першого і другого пункту 3 статті 21, абзаців другого і третього пункту 1 статті 22 Закону України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 24, ст. 272);

абзаца сьомого частини другої статті 3 Основ законодавства України про культуру (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 21, ст. 294) в частині пріоритетного створення умов для матеріального забезпечення закладів підприємств, організацій і установ культури;

абзаца п'ятого статті 1, частини третьої статті 2 Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 32, ст. 453);

Постанови Верховної Ради Української РСР від 15 жовтня 1990 р. «Про запровадження на території Української РСР єдиного державного замовлення на виробництво продукції, виконання робіт (послуг)» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1990 р., № 44, ст. 596).

7. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧМА

Міністр Кабінету Міністрів України А. ЛОБОВ

м. Київ
22 січня 1993 року

НАСТУП НА СТРАХОВИЙ РИНОК

Існуюча реальність, коли Кабінет міністрів має право приймати законодавчі акти шляхом видання декретів, змусила нас звернутися до вас з цим відкритим листом. Безумовно, всі страховики України з нетерпінням чекають прийняття закону про страхування, який би став основою для формування цивілізованого страхового ринку.

Процес творення закону затягується, але водночас відбувається швидке формування страхового ринку за умови повної відсутності відповідної законодавчої бази.

Нині в Україні створені й реально діють понад 200 страхових компаній, крім Укрдержстраху («Оранти»).

Таким чином, вже сьогодні на кожні 2500 жителів нашої держави припадає одна страхувальна організація. І це за якихось два-три роки!

Сферою страхового бізнесу вже охоплені сотні тисяч громадян України, десятки тисяч підприємств різних форм власності. Річні збори страхових організацій становлять не один мільярд карбованців. Ситуація, яка склалася нині у страховому бізнесі, така, що будь-який непродуманий крок держави, спрямований на зміну (руйнацію) відносин, що вже склалися між страхувальниками і страховиками, завдасть непоправних збитків страхувальникам — громадянам України. Це призведе до руйнування страхового ринку і втрати довір'я до вітчизняних страхових компаній.

ЗВЕРНЕННЯ

Українських страхових компаній корпорації АСКО до депутатів Верховної Ради з приводу розробки Закону України «Про страхову діяльність»

У зв'язку з цим особливу небезпеку викликає у нас повна відсутність офіційної інформації про хід підготовки законів України про страхування. Ми вважаємо, що з проектами настільки життєво важливих для нашої держави законів мають ознайомитися страхівники України, щоб була можливість висловити свої зауваження і пропозиції до обговорення документа у Верховній Раді України чи прийняття Декрету Кабінету міністрів.

Судячи з проекту Закону України про страхування, представленому на Асамблеї страхівників України 22—24 грудня 1992 року, до закону можуть бути внесені такі положення, як необхідність формування Статутного фонду страхової компанії у розмірі сотень тисяч доларів США. Якщо таке положення набере чинності, то подальші події не важко прогнозувати.

За нашими припущеннями, переважна більшість існуючих страхових компаній не має можливості сформувати Статутний фонд у розмірі 200—300 тисяч доларів США, навіть у еквіваленті грошовій одиниці України, за винятком, можливо, Укрдержстраху — «Оранти», Індержстраху і ще кількох компаній.

Отже, компанії, які не забезпечать вищевказаний розмір Статутного фонду, не пройдуть ліцензування і відповідно їхня діяльність заборонятиметься.

Що буде з громадянами і підприємствами, які вже є їхніми клієнтами?

Хто захистить їхні інтереси і відшкодує їм можливі збитки?

У компаніях, які працюють на ринку, створені страхові фонди, які можуть відповідати обсягам прийнятої відповідальності. Для цих компаній вирішальне значення має розмір страхових фондів, а не розмір Статутного фонду.

Усунення з ринку вітчизняних страховиків призведе до утворення «страхового вакууму», який одразу ж буде заповнений іноземними компаніями, для котрих Статутний фонд 200—300 тисяч доларів — реальна сума. При цьому нема впевненості, що на страховий ринок України вийдуть серйозні страховики, котрі вже зарекомендували себе на зарубіжних ринках.

У результаті своєї діяльності страхові компанії акумулюють у себе значні кошти, що інвестуються у різні галузі економіки держави.

Чи раціонально на етапі відродження страхового бізнесу в Україні створювати для іноземних компаній умови, які дозволяють їм монополізувати страхову діяльність і акумулювати у себе кошти?

Повна відсутність конкуренції з боку національних страховиків призведе до негативних наслідків в Українській економіці.

Все вищесказане є лише часткою великої проблеми — законодавчого регулювання страхового ринку України.

Не менш важливим є питання віднесення витрат з деяких видів страхування на собівартість послуг (наприклад, страхування перевезення вантажів, страхування комерційних ризиків тощо), а також пільгове оподаткування нагромаджувальних видів страхування.

Вважаємо, що обговорення кожної редакції проекту Закону України «Про страхову діяльність» доцільно проводити на нарадах страховиків України.

Пропозиції до проекту Закону України «Про страхову діяльність»

◆ 300 тисяч доларів — планка у бізнес?

◆ Усунення з ринку вітчизняних страховиків призведе до утворення «Страхового вакууму».

◆ Чи відстоює законопроект здорову конкуренцію? Ні. Він розчищає дорогу мультимільйонерам.

До статті 5 ч. 1. «Страхування здійснюється у формі добровільного та обов'язкового державного страхування».

Вилучити слово «державного».

Мотивування: Вилучення слова «державного» дозволить уникнути монополії держави на обов'язкові види страхування, розвинути здорову конкуренцію на ринку страхових послуг, забезпечить страхувальнику свободу вибору страхової компанії.

До статті 6. Замість зайвого конкретизованого переліку видів страхування, вказаного у статті, пропонується перелік видів страхування відповідно до загальноприйнятої класифікації видів страхової діяльності. Після слів «...такі види страхування:» записати:

«Особове страхування»

«Майнове страхування»

«Медичне страхування»

«Страхування громадської відповідальності»

«Ризикове страхування».

До статті 14 ч. 3. Частину 3 статті викласти у такій редакції:

1. Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю має право: одержувати від страховика встановлену звітність про страхову діяльність, відомості про його фінансовий стан.

2. Доповнити частину 4 після слів «...цими органами» фразою — за рішенням арбітражного суду.

3. Включити частину 5 у такій редакції: «У випадку встановлення порушень страхової діяльності Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю має право зупинити діяльність страхової компанії до рішення суду».

До статті 16. Виключити пункт «В»: «Стягувати до державного бюджету суми збитків, завданих страхувальникам внаслідок порушення законодавства про страхову діяльність страховиками, ревізорами й актуаріями, які є юридичними особами».

Мотивування: Всі питання, пов'язані з відшкодуванням збитків, завданих як страхувальнику, так і страховику, мають розглядатися тільки в судовому порядку.

До статті 23. Частину 1 викласти в такій редакції: «Відмова у видачі ліцензій на проведення страхової діяльності здійснюється у випадку відсутності статутного фонду».

Мотивування: Новостворювані компанії не мають фондів, передбачених даним законопроектом; для працюючих компаній не слід регламентувати фонди.

Запропоновані обмеження у видачі ліцензій пов'язані з кримінальною відповідальністю громадян і банкрутством організацій, ущемляють права людини і більше стосуються питань моралі.

До статті 24. Викласти її у такій редакції: **«Страховик повинен володіти як мінімум статутним фондом у національній грошовій одиниці України для того, щоб здійснювати: а) страхову діяльність — в сумі, еквівалентній 5000 доларів США за курсом Національного банку України на момент реєстрації;**

б) перестрахувальну діяльність — в сумі, еквівалентній 15000 доларів США по курсу Національного банку України на момент реєстрації».

Мотивування: Статутний фонд у сумі, еквівалентній за курсом Національного банку України 200000—300000 доларів США, приведе до створення монополії Укрдержстраху, що суперечить антимонопольному закону, Закону «Про підприємництво», Закону «Про захист прав споживачів» і ставить страхові компанії у нерівні умови.

До статті 43. Статтю викласти у такій редакції: «Страхові компанії, компанії з страхування та перестрахування і перестрахувальні компанії зобов'язані утворити фонд страхових відшкодувань **та можуть утворювати інші фонди залежно від видів та розмірів діяльності».**

Мотивування: 1. Розпорошується призначення фонду страхових компаній — страхового фонду.

2. З'являються можливості і лазівки додаткового оподаткування страхових компаній з боку держави і відволікання коштів компанії.

3. Страхова компанія сама визначить кількість фондів, тому наявність вказаних у проекті Закону фондів різко знижує маневреність страхової компанії і посилює адміністративне управління з боку держави, що суперечить ідеям ринкової економіки.

До статті 44. Цією статтею законопроекту передбачається створення Фонду страхових гарантій. Вважаємо за доцільне виключити дану статтю.

Мотивування: 1. Незрозумілим є механізм формування і розміри фонду, порядок використання коштів та їх контролю.

2. Цей фонд за своїм змістом є дискримінаційним податком для страхових компаній щодо інших ринкових структур.

3. Гарантом страхувальників виступає не фонд страхових гарантій, а фонди страхових відшкодувань компаній.

4. Створення фонду страхових гарантій дозволить недобросовісним страховикам брати на себе невиправдано високі ризики і тим самим уникати банкрутства за рахунок добросовісних компаній.

* * *

Крім усього викладеного, до проекту Закону слід ввести окрему статтю, яка б регламентувала механізм правонаступництва компаній, які закриваються, у випадку, якщо вони не матимуть змоги сформувати Статутний фонд, і у випадку банкрутства.

Проект Закону про страхування має бути приведений у відповідність до чинного законодавства України про підприємництво, господарські товариства, оподаткування, власність тощо.

Генеральні директори:

«АСКО — Київ» М. ШЕВЧЕНКО,

Український центр «АСКО» м. Харків Н. РОХЛІН,

«Херсон АСКО» І. СОБАКАРЄВ,

«Полтава АСКО» Б. САМБУР,

«Суми АСКО» Е. КОЗІН.

Продиктовано в номер

ВІДВІДАЛИ ДОНБАС

Два дні на Донеччині з робочим візитом перебували віце-прем'єр М. Жулинський і міністр культури І. Дзюба. М. Жулинський так пояснив мету відвідин: «Ми приїхали послухати людей, побачити, як тут живуть і працюють». Гості з Києва зустрілися з викладачами місцевих вузів, побували у закладах культури, ознайомилися з соціальною структурою області.

ВАНТАЖТЕ АПЕЛЬСИНИ БОЧКАМИ!

Протокол про співробітництво між київським річковим портом та транспортною компанією «Улусой» вчора було закріплено 20-тонним гуманітарним вантажем цитрусових для дитячих будинків, клінік по реабілітації потерпілих від Чорнобильської аварії, лікарні водників.

Цікаво, що транспорт з гуманітарною допомогою прибув з Туреччини, від дочірніх підприємств фірми «Улусой», які свого часу створив дід президента фірми пана Кей-Сі. Замолоду дід якийсь час служив моряком в Одеському річковому порту, звідси й рішення онука розпочати спільний бізнес в Україні.

Зі слів представника фірми у Києві Олександра Акритова, фірма має намір вкласти у створення спільного підприємства 70 відсотків капіталу у вигляді рефрижераторного, вантажного, транспортного устаткування, охоронних засобів та капітальних вкладень. Інтереси «Улусоя» справляють враження: його будівельники вже узялися до переобладнання номерів готелю «Русь», й держадміністрація міста нібито не заперечує проти того, щоб англійці бралися за зведення котеджів для іноземних представництв, реконструкцію ресторанів і готелів центральної частини міста.

АУКЦІОН — ЦЕ ШАНС!

20 лютого у Львові відбудеться перший в Україні відкритий аукціон у сфері малої приватизації. На аукціон запропоновано 17 об'єктів, серед яких майстерні, кафе, перукарня. У Львівській обласній Раді з цього приводу пройшла прес-конференція за участю експертів Міжнародної фінансової корпорації, де було проголошено, що участь у аукціоні візьмуть тільки громадяни України. На правах учасників виступають і трудові колективи об'єктів, що приватизуються. В разі виграшу на аукціоні вони мають сплатити на 30 відсотків менше остаточної вартості об'єкту протягом року, а не одразу повну вартість, як інші учасники аукціону. Значна частина виручених на аукціоні коштів спрямовується на соціальний захист звільнених працівників. Як зауважила керівник групи експертів Роберта Фелдман, успіх приватизації в Україні буде залежати від темпів її проведення.

ІНІЦІАТИВА СДПУ

Правління Соціал-демократичної партії України звернулося до всіх демократичних організацій України, Президента, Прем'єр-міністра з пропозицією створити постійно діючий консультативний інститут — круглий стіл. На думку СДПУ, це дозволить не лише консолідувати всі демократичні сили, а й створить реальну підтримку реформам.

СТРАЙКУЮТЬ

У Чернівцях застрайкували працівники тролейбусного управління. З цієї причини тисячі городян не потрапили вчасно на роботу.

Страйкуючі вимагають значного підвищення заробітної плати та поліпшення умов праці.

Про свій намір вдатися до цієї акції вони попередньо повідомили міськвиконком. Однак власті заявили, що не можуть задовольнити всіх вимог тролейбусників.

Крісло для гостя

«ТЕ, ЩО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД НАС,—ЗРОБИМО!»

У вересні Хмельницькому виповнюється 500 літ. Як готується міська адміністрація до цієї дати — про це розмова нашого кореспондента з главою Хмельницької міської адміністрації паном Михайлом ЧЕКМАНОМ.

— Не подумайте, що хвалюся, але робимо справді багато. Працюємо у двох напрямках: соціально-культурному та економічному. Передусім прагнемо завершити будівництво запланованих об'єктів, поліпшуємо благоустрій, ремонтуємо дороги, впорядковуємо вулиці. До свята місто виглядатиме святково. Особливий фон створять архітектурні споруди колишнього Проскурова. Кожен будиночок причепуримо, пофарбуємо так, щоб він мав своє індивідуальне історичне обличчя. Словом, центр міста буде, як маленький Брно.

Напередодні ювілею урочисто відкриємо перший у Хмельницькому підземний перехід, який розвантажить забите транспортом перехрестя. Основні роботи уже завершено. Він настільки гарний, що здається, наче ти опинився у столиці або навіть закордонному місті. Це без усяких перебільшень. Гадаю, що і хмельничани, і гості, які завітають до нас на свято, а серед них будуть американці, болгари, поляки, погодяться зі мною.

За цю весну і літо проведемо комплексний благоустрій, озеленимо місто. Відкриємо пам'ятник Богдану Хмельницькому. У плані підготовки до свята вже споруджено пам'ятники Шевченку, пам'яті жертв сталінських репресій. З допомогою підприємств міста у Чехо-Словаччині закуплено унікальний орган. Таких на Україні всього декілька.

— Як Вам вдається триматися під натиском нестабільності, шаленої інфляції?

— Економічні показники у нас за минулий рік значно вищі, ніж у 1991 році. Зокрема, обсяг продукції зріс на 14 процентів, продуктивності праці — на 18. Товарів народного споживання випущено на 11,8 відсотків більше. І ще один з головних аспектів, про який я кажу не без гордості: за 1992 рік майже три тисячі хмельничан отримали нові квартири. Це на 40 процентів більше, ніж у 1991 році.

Побудовано і здано в експлуатацію інфекційну лікарню на 240 місць, прекрасний художній музей. До свята відчинять свої двері відвідувачам ще два музеї: Купріна і літераторів Поділля та відомого художника-графіка Верейського. У мікрорайоні Озерна запрацює потужний хлібозавод.

Як нам вдається утриматися? Насамперед, у цьому заслуга трудових колективів, усіх хмельничан. Звичайно, і міська адміністрація намагається бути на рівні. Її заслуга хоча б у тому, що у місті зберігається стабільність. Які б критичні ситуації не виникли: було і протистояння, і мітинги, і голодування (навіть, пам'ятаєте, єпископ голодував) — ми знаходили вихід із становища, йшли на компроміси, ухвалювали правильні (як згодом показувало життя) рішення.

— Які сюрпризи чекають хмельничан у дні свята?

— Співоче поле, де відбудуться головні урочистості, матиме покриття. Вже готові металоконструкції і виробниче об'єднання «Атланта» запевняє, що встигне зробити дах. Тож погана погода настрою не зіпсує.

А на місці, де започатковувався Проскурів, нині Хмельницький, там, де річка Плоска впадає у Південний Буг, буде відкрито пам'ятний знак.

А втім сюрпризи хай залишаться сюрпризами.

Ми дуже хотіли б (з цього питання є рішення сесії), аби будинок місцевої адміністрації нашої передати під краєзнавчий музей. Хмельницький — єдине місто в Україні, яке не має такого музею. Цю проблему можна було вирішити. На жаль, нам не пішли назустріч — приміщення колишнього обкому віддали під інші структури.

Повертаючись до розмови про свято, скажу: я щиро прагну, щоб мешканці міста відчули його, щоб воно було справжнім і принесло кожному бодай маленьку радість. Адже у нашому житті зараз так мало приємного. Я бачу Хмельницький у майбутньому і вірю хмельничанам. А те, що залежить від нас, ми зробимо.

Інтерв'ю вела Надія ПАКУЛЬКО.
Фото Олександра ГОРЕНКА.

Анонс

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ТРИВАЄ, АКАДЕМІЯ ЧЕКАЄ

Як уже повідомляв «ГУ», Київський музично-літературний театр «Академія» разом із Комітетом мистецтв Київської міської держадміністрації запланував проведення річної програми «Презентація зірок української пісні». Її мета — пропаганда української співаної поезії, спонукання авторів-виконавців до виступів на Батьківщині, а не в світах. Першим виступав 30—31 січня Стас Тризубий. 21 лютого «Презентацію» продовжать Василь Жданкін та Лада Горпенко, чий концерт, як і всі наступні, відбудеться в «Українському домі» (Хрещатик, 2).

Про авторів. У них долі різні. Він — майже «дисидент» (двічі виключали з вузів). Вона — з відносно благополучних. Це, згодьтеся, багато важить. Проте не головне. Бо в обох доля неспокійна. Вони — творчі люди, які мають що сказати людям, хочуть це зробити і роблять. Обидва — лауреати різних фестивалів. Василь — володар Гран-прі Всесоюзного фестивалю студентської пісні, «Червоної рути», мав творчі поїздки до США, Канади, Австралії, Аргентини, Франції (Центр П'єра Кардена на Єлисейських полях), Німеччини, Парагваю, Іспанії. Лада — лауреатка Всеукраїнського фестивалю співаної поезії «Оберіг-90», першого фестивалю слов'янської авторської пісні «Білі вітрила», краща молода актриса на фестивалі «Золотий лев» у Львові. Тож завітайте на концерт. Початок о 18 годині.

Є й така особливість «Презентації». Її концерти некомерційні і влаштовуються тільки за накладом театру «Академія» і коштом спонсорів. В. Жданкіна та Л. Горпенко спонсорує фірма «Баркон». «Академія» їй дуже вдячна.

За допомогою (фінансовою) фірми «Баркон» «Академія» надає киянам можливість зустрітися з В'ячеславом Малежиком 20—21 лютого (Міжнародний центр культури і мистецтва — колишній Жовтневий палац культури), 26—27 лютого — з Веронікою Доліною (концертний зал по Володимирській, 46), 28 лютого — зі Станіславом Говорухіним (Міжнародний центр культури і мистецтва). Тож, шановні, «Академія» і митці чекають на вас.

Володимир СКАЧКО.

НА ФОТО: Лада Горпенко і Василь Жданкін.

Репліка

ВАМ НЕ ГИКАЄТЬСЯ?

Під Старий новий рік у столичному театрі імені Франка відбувся гумористично-пародійний «лимонник», кошти від якого, у доларах і купонах, передано ветеранам сцени й студентам. «Лимонник» проводили Асоціація «Київ — театр», Київський театр естради та інші установи. У «Голосі України» інформація про те добре діло вийшла 16 січня, і ми б до теми не поверталися, аби раптом не виступ М. Цівірка у «Вечірньому Києві» від 27 січня, де акцію названо «відрижкою»(?!) загальносоюзної культури, антиукраїнською вакханалією і взагалі чимось таким, що може смакувати тільки «жовта преса». Ми себе до такої не зараховуємо, однак змушені дещо зауважити.

Гнів автора викликало те, що на «лимоннику» послуговувались переважно російською мовою. А хіба вона вже заборонена? Далі автор вважає, що там насміхалися над українською культурою. Що ж, то була пародія, а не панахида, у жанру свої закони. Так, над чимось насміхалися — але грішми допомогли все-таки найбіднішим представникам саме цієї культури. Хіба ні?

Але найрозкішніший пасаж М. Цівірка — ось він: «Як ви думаєте, шановні читачі, чому товаріщі Апрєлєви ніяк не хочуть ставати Квітненками?».

Такого собі не дозволяли навіть сусловські писаки. Невже відтепер будь-який сущий в Україні Гургенідзе повинен називатися Гуренком, а Кацман — Коцюком?! Невже будь-яке неукраїнське культурне явище (приміром, Шекспір) нині вважатиметься «відрижкою»? Здається нам, що такий патріотизм межує з комплексом національної неповноцінності.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Футбол

ЛІГА НЕ НАРОДИЛАСЯ, АЛЕ...

Минулої середи до Києва з'їхалися представники 35 футбольних клубів з чотирьох ліг. Це був, так би мовити, другий етап на шляху до організації професіональної футбольної ліги України.

Розмова вийшла багатопланова і предметна. Президенти клубів: Віктор Безверхий («Динамо», Київ), Мирон Петкевич («Фетровик», Хуст), Анатолій Ревуцький («Прикарпаття», Івано-Франківськ) та інші — говорили про найгостріші проблеми, які переживає сьогодні наш футбол: про фінанси, податки, переходи гравців з команди в команду. Пан Безверхий, зокрема, підкреслив, що ми майже не користуємося досвідом західних країн, не маємо солідної школи тренерів, арбітрів.

Торкнулися й питання про організацію футбольного тоталізатора. Є вже попередня домовленість з однією американською фірмою про співробітництво в цій справі. Найближчим часом тоталізатор з'явиться в Києві, а згодом ще у семи центрах країни організуються пункти «Футбол — тото».

Зароблені кошти стануть солідною підмогою українському футболові.

Учасники зборів активно наголошували на тому, що ліга створюється ні в якому разі не як альтернатива національній федерації футболу. Вся діяльність професіонального об'єднання клубів буде проходити під егідою саме федерації. Хоча тут виникає чимало питань. Скажімо, хто тоді фінансуватиме ту ж таки федерацію?..

Головний момент наради — утворення Ради президентів клубів. До неї увійшло 14 чоловік: п'ять з вищої ліги, чотири — з першої, три — з другої і два — з перехідної. Головою ради одностайно обрали Віктора Безверхого, а його заступником — Анатолія Ревуцького.

Вирішено до липня провести всю підготовчу роботу. А тоді зібратися знову й «народити» лігу...

Віктор СТАНКЕВИЧ.

Власкори повідомляють

Ташкент

В «ОКТЯБРЕ» БУДЕ ГОЛЛАНДСЬКА КАРТОПЛЯ

Створюються та успішно функціонують спільні підприємства з італійськими, турецькими та іншими закордонними фірмами у південному регіоні Узбекистану, що називається Голодностеп'ям.

Взаємні контакти із зарубіжними партнерами розвиваються і в аграрному секторі. Так, наприклад, на базі рисівницького господарства «Молікор» Сирхандар'їнської області створено спільне підприємство щодо виробництва високоякісного паперу. А у радгоспі «Октябрь» тієї ж області вирощуватимуть нідерландську картоплю за технологією, яку привезли сюди голландські фермери.

Зульфія РАСУЛІ.

Мінськ

З ХОРОШИМ ПАЙОВИКОМ І ЗА КОРДОН НЕ ГРІХ

Усі ми сьогодні змирилися з думкою про те, що спільні підприємства із зарубіжними фірмами відкриваються здебільшого на нашій території. Щодо цього приємним винятком є СП, яке нещодавно відкрилося у В'єтнамі. Це — спільне білорусько-в'єтнамське підприємство «Вібелотекс». Воно вирощує гевею і виробляє натуральний каучук. Серед пайовиків цього СП — Білоруський шинний комбінат «Белшина», а також Рада Міністрів республіки.

Віктор ХОРОШКО.

Безтурботна мода

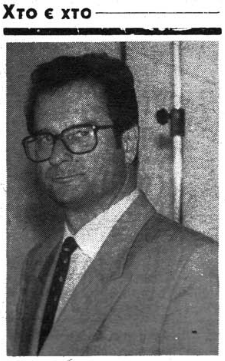
Французькі модельєри, як запобігливі селяни, до весняного сезону підготувалися заздалегідь. На їх думку, саме це носитимуть жінки світу: повітряні, прозорі сукні й костюми з шифону, просторі штани-піжами, строкаті й рясні спідниці та легковажні «корсетні вироби». І ще одне побажання: не забувайте про милі жіночі дрібнички.

Багато не говорити, а діяти

За таким принципом вже протягом тривалого часу будує свою роботу віце-канцлер, міністр закордонних справ Німеччини Клаус Кінкель. І напевне це правило, яке стало його життєвим кредо, себе виправдовує, бо він зумів зробити успішну кар'єру і стати одним з найавторитетніших німецьких політиків.

До призначення міністром закордонних справ Німеччини, в 60—70 роках працював у Міністерстві внутрішніх справ країни у відділі громадської безпеки, а згодом виконував обов'язки помічника й керівника секретаріату міністра. В той час посаду глави цього відомства обіймав Ганс-Дітріх Геншер, який не міг не помітити молодого й енергійного співробітника. Тому, після того, як у 1974 році Г.-Д. Геншер став міністром закордонних справ ФРН, він призначив К. Кінкеля на посаду начальника штабу планування

Хто є хто

зовнішньополітичного відомства. Тут останньому стали в пригоді знання, які він здобув, навчаючись в Тюбінгенському, Боннському і Кельнському університетах. У 1979 році, зважаючи на чималий досвід К. Кінкеля як юриста і найкращі рекомендації «вчителя», його призначають керівником федеральної розвідувальної служби. Треба зауважити, що після Рейнхарда Гелена і Герхарда Весселя, безпартійний Кінкель став першою цивільною особою, якій довірили цей портфель. З 1982 року, до того, як був призначений міністром юстиції, обіймав посаду статс-секретаря цього відомства. Протягом останнього часу К. Кінкель також є відомим діячем Вільної демократичної партії (ВДП), до якої вступив у січні 1991 року. Компетентність і високий авторитет дали йому переваги в боротьбі з функціонеркою ВДП Ірмгард Шветцер за портфель глави зовнішньополітичного відомства ФРН. Пророчими стали й слова Г.-Д. Геншера про К. Кінкеля: «Він буде дуже активним міністром закордонних справ».

Тарас ПЕТРІВ.

Міжнародний анонс

ІРАН ОЧИМА КІНО І ДИТЯЧОЇ КНИГИ

Співробітництво між Україною та Ісламською Республікою Іран розвивається не тільки в галузі культури, а поглиблюється і в економіці, і в політиці.

Зокрема, проявом цього є візит в Україну іранського міністра нафти і газу пана Ага-заде. Це повідомив на прес-конференції 9 лютого аташе посольства Ірану в Україні з питань культури пан Азізі. А про культуру він згадав тому, що прес-конференцію було присвячено культурній програмі посольства Ісламської Республіки Іран, яка триватиме в Києві з 13 до 26 лютого. Зі слів пана Азізі стало відомо, що іранську програму розбито на кілька підпрограм: з 13 до 18 лютого — тиждень сучасного іранського кіно (початок о 18 годині в Республіканському будинку кіно), з 16 до 26 лютого — виставки графіки, ілюстрацій до дитячих книжок, живопису дітей і молоді, окрема виставка для фахівців, присвячена творчості іранського художника-мініатюриста Фарчіана (Музей Т. Шевченка в Києві). Протягом усієї програми заплановані показ іранських фільмів на УТБ, семінари для ознайомлення з сучасним мистецтвом Ірану, виступи іранських музикантів з творами композиторів Ірану та України.

«Ми переконані, що сучасний світ — це світ зв'язків, духовної близькості людей, особливо в галузі культури», — заявив пан Азізі. А на запитання вашого кореспондента, якою мірою іслам впливає на розвиток світського мистецтва, аташе заспокоїв: в Ірані чудово розуміють, що релігія не повинна заважати розвиткові різних галузей культури. «Релігія, як ми вважаємо, сусідить з іншими гуманітарними сферами, і це близьке сусідство дає позитивний ефект. По закінченні нашої програми ви, можливо, самі зможете відповісти на своє запитання»,— сказав пан Азізі. З ним погодилися інші організатори культурної програми, а з їх слів стало відомо, що, наприклад, в Ірані ніхто не ущемлює жінок в кіно і сьогодні в іранському кінематографі працює десять жінок-кінорежисерів, а в інституті кіномистецтва більшість студенток — жінки. Що ж, нам, можливо, залишається тільки в усьому переконатися самим і подивитися на Іран очима іранців, на що й сподіваються організатори.

Влітку цього року можливий ще один показ 30—40 іранських фільмів, якщо названа програма буде успішною.

Володимир СКАЧКО.

Політичні пристрасті

РЕФЕРЕНДУМ, ЯКОГО НЕ БОЇТЬСЯ ФНП

Не встигли в Москві вгамуватися пристрасті після VII з'їзду народних депутатів Росії, як поволі розгоряються нові — навколо референдуму, призначеного на 11 квітня.

В грудні Б. Єльцин, звертаючись до громадян Росії, ставив питання референдуму так: кому більше довіряють виборці — Президенту чи парламенту?

Однак після відповідних компромісів виконавча і законодавча влади Росії домовились винести на референдум спірні, що не знаходять підтримку серед більшості депутатів, положення майбутньої Конституції Російської Федерації.

Зараз реальна ситуація така: за два місяці до референдуму ніхто не знає, скільки і яких саме питань буде внесено до бюлетеня всенародного голосування. А парламентарії, які поспішали зібрати належну кількість підписів, винесли вердикт: провести черговий VIII з'їзд народних депутатів наприкінці березня — на початку квітня і на ньому відмінити референдум, що готується.

Майже ніхто з експертів не має сумніву, що події будуть розгортатися саме за такою схемою, адже грудневий депутатський форум показав, що в республіці консолідуються могутні опозиційні сили, здатні заблокувати чи не кожну ініціативу Президента.

Та й злагоди у прибічників Бориса Єльцина з «Коаліції реформ» поки нема. Секретар Конституційної комісії Олег Румянцев нещодавно заявив: «За час, що залишився, ми не встигнемо сформулювати питання для референдуму».

У декого з депутатів-демократів є й інші цілком обгрунтовані сумніви: чи прийдуть до скриньок 11 квітня виборці? Якщо раніше вони дружно обирали Президента, пов'язували свої надії з конкретною людиною, то тепер їм належить висловитися відносно статей Конституції. На тлі життя, що повсякчас гіршає, в Росії це далеко не найнагальніші питання для спалтників податків.

В цілому, як зазначають спостерігачі, Указ Президента щодо референдуму поставив у безвихідь навіть його оточення — й воно не знає, як «красивіше» вийти з цього становища.

Поки що практично за всіх можливих варіантів у виграші будуть Фронт національного порятунку і парламентський блок «Російська єдність», які оголосили непримиренну війну виконавчій владі.

При цьому опозиція спирається на таку статистику: якщо у квітні минулого року Єльцина підтримували 60 відсотків населення, 20 — висловилися «проти», а ще 20 відсотків поставилося байдуже, то вже в грудні відповідно було 30, 50 і 20.

На прес-конференціях, які проводилися щотижня, лідери націонал-патріотів повідомляли, що референдуму не бояться: якщо з'їзд і відхилить пропозицію парламенту, що «малоймовірно», то він має право внести в бюлетень будь-яке питання, у тому числі щодо Президента. За нинішніх темпів інфляції і зростання цін Борису Єльцину важко розраховувати на всенародну любов і підтримку.

Одне слово, плебісцит — палиця об два кінці. Може дати такий результат, що на додаток до економічних Росія впаде і в політичну кризу, коли поза законом будуть поставлені всі гілки влади в республіці. Конституційний суд тоді навряд чи зуміє усталити обстановку в суспільстві, як це було в грудні минулого року.

Володимир БАБЕНКО.
Москва.

P.S. Як стало відомо, крок до припинення боротьби за владу між урядом та парламентом зробив Президент Росії Б. Єльцин. Він заявив, що відмовиться від референдуму про нову російську Конституцію, якщо буде знайдено інші шляхи розв'язання питання: хто керує країною. Б. Єльцин також запросив Голову Верховної Ради РФ Р. Хасбулатова виступити разом у телевізійних дебатах зі зганої теми.

Експрес-інформація

НІ ЗЛЬОТУ, НІ ПОСАДКИ

Великомасштабні бої точуться в районі сараєвського аеропорту. Під час артилерійського обстрілу поранено чотирьох французьких військовослужбовців з числа миротворчих сил ООН в регіоні. За словами представника цієї міжнародної організації, метою атаки є позиції етнічних сербів у передмісті Сараєва Ілiджа. Через бої припинив роботу аеропорт, куди прибували транспортні літаки з гуманітарною допомогою.

ВЕЛИКА РОСІЯ, ТА ЗАХИЩАТИ ЇЇ НІКОМУ

Чисельність російських збройних сил зменшилася до критичної межі. Про це заявив заступник міністра оборони Росії В. Миронов. Виступаючи в парламенті республіки, він попередив народних депутатів, що армія більше не може повною мірою виконувати свої функції: нікому нести службу. В. Миронов навів дані про те, що на 1 січня цього року в Російській Федерації зареєстровано близько двох мільйонів юнаків призовного віку. Але дві третини з них не можна призвати в армію згідно з чинним законодавством.

НА РАДІСТЬ АМЕРИКАНСЬКИМ ФЕРМЕРАМ

Необхідно виробити нові підходи до торгівлі зерном з деякими державами СНД, заявив високопоставлений представник міністерства сільського господарства Сполучених Штатів. Як відомо, угоди на продаж цієї та іншої сільськогосподарської продукції були припинені з ініціативи США через неспроможність Росії та інших республік колишнього СРСР проводити виплати за гарантованими кредитами. Однак, на думку американців, держави співдружності є важливим ринком збуту продукції американських фермерів, тому його не варто втрачати.

ЗА СТАРОЮ ЗВИЧКОЮ ДИПЛОМАТА

Найближчим часом урядова делегація Грузії на чолі з главою парламенту Е. Шеварднадзе відвідає з офіційним візитом Вірменію. Про це повідомив на засіданні Кабінету міністрів керівник зовнішньополітичного відомства республіки О. Чиквайдзе. Очікується підписання кількох угод про двостороннє співробітництво. Також повідомлено, що плануються візити грузинського керівництва до України, Туркменистану і Німеччини.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО СКАНДАЛУ

Перспективи підписання мирної торгової угоди обговорили в Нью-Йорку заступник голови Комісії Європейського Співтовариства з питань торгівлі Брітен і міністр торгівлі Сполучених Штатів Браун. До цього Брітен вже заявляв, що члени ЄС готові підписати збалансований і справедливий документ і в такий спосіб лібералізувати систему ГАТТ. Представники США пообіцяли посланцеві Європи серйозно розглянути його пропозиції.

КРЕДИТИ ПІД НАДЗВИЧАЙЩИНУ

Переговори з керівництвом Росії про надання Киргизстану довгострокових російських кредитів мали позитивні результати, повідомив Президент цієї середньоазіатської республіки А. Акаєв. Киргизстанський лідер відвідав на цьому тижні Москву, де зустрічався з Президентом Російської Федерації Б. Єльциним і Прем'єр-міністром В. Черномирдіним. А. Акаєв додав, що його республіка потребує кредитів для реалізації надзвичайних заходів, розширення списку безмитних товарів, розвитку двосторонньої торгівлі і збереження квот на постачання в Киргизстан російських нафтопродуктів.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

НАДЕЖНОСТЬ И КАЧЕСТВО

Рабочие станции i486/50, Hauppauge™ 4860™
Сетевые комплексы под ключ, на базе Novell NetWare™ v.3.11,2.20
Многотерминальные системы на базе ОС SCO Open Desktop™ 2.0
Системы автоматизированного проектирования, планшетные и рулонные плоттеры
Профессиональные издательские системы: сканеры HP ScanJet IIc,
принтеры HP LaserJet 4, мониторы 17" 19", руссифицированная версия Aldus PageMaker™ v.4.0

КОМПЬЮТЕРНЫЕ СИСТЕМЫ ДЛЯ ВАШИХ ЗАДАЧ

WESCOM

310046, Харьков, ул. Пожарского 2/10
Тел.(0572) 94-76-01, 95-96-74, 93-40-75, 94-16-58
Факс (0572) 94-35-73, 94-16-58

Фирма WESCOM, Inc. производит поставку и установку оборудования для телецентров и студий, систем кабельного телевидения, студий компьютерной анимации

ПІДПРИЄМСТВО

постачає труби з вуглецевих і корозійно-стійких сталей за пропонованим сортаментом:
— гарячедеформовані (катані) Ø51,0 до 108,0 мм;
— електрозварні Ø 16,0 до 51,0 мм;
— корозійностійкі Ø 5,0 до 325,0 мм.

Норма поставки — повагонна. З ліцензією по СНГ.
Передоплата — 100 відсотків.
Приймаються заявки на інші типорозміри за погодженням.

Тел./факс (0562) 422-617.

ФІРМА ПРОПОНУЄ:

обладнання та технологію виготовлення плитки із жорсткого поліхлорвінілу або відходів деревообробки (стружки, тирси);
паркет (ясен, граб).

Телефони: (044) 417-51-82, 417-51-65.

Производственная фирма **Nitsgiß**

Срочно приобретем:

ПОЛИЭТИЛЕН В/Д В ГРАНУЛАХ

Изготовим:

ПОЛИЭТИЛЕНОВУЮ ПЛЕНКУ И ПАКЕТЫ различных размеров и цветов

ТРУБЫ ПОЛИЭТИЛЕНОВЫЕ любых диаметров

Возможна отгрузка за рубеж.

Покупаем оборудование:

- автомашину СуперМАЗ, евростандарт
- линии по гранулированию пластмасс (грануляторы)
- линии для изготовления полиэтиленовых труб
- автоматические линии для изготовления полиэтиленовых пакетов

348047, Украина,
г. Луганск, ул. О. Кошевого, 32,
фирма НИЦГИР

Тел.: (0642) 57-64-26; 57-38-84; 57-41-69; 52-21-17
Факс (кругл.) 52-22-04

Фірма «Геката»: автовідповідачі, калькулятори, телефакси, шкіряні куртки, пуховики, жіночі пальта, спортивні костюми, взуття, білизна, джинси, чоловічі костюми.

Оптова торгівля.

Оплата у купонах.

Телефони у Києві: 274-39-98, 221-77-80, 221-77-84, 274-20-66.

Організація реалізує:

лінолеум на основі;
плитку облицювальну.

Телефони в Харкові: (0572) 64-23-46, 20-58-86.

Діком

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ КОРПОРАТИЗАЦІЇ ТА ПРИВАТИЗАЦІЇ!

Інвестиційна компанія «Диком», що має ліцензію № 1 Фонду державного майна України на здійснення всіх видів діяльності при приватизації майна державних підприємств і досвід приватизації великих підприємств у Донецькій, Київській, Дніпропетровській, Полтавській, Запорізькій, Луганській та інших областях України, продовжує укладання договорів на оперативне виконання повного циклу робіт щодо корпоратизації майна держпідприємств.

«Диком» — це професіональний фінансовий менеджмент.

Адреса: 340114, м. Донецьк, вул. Університетська, 110-А.
Тел.: (0622) 58-59-80, 90-19-00.
Факс: (0622) 90-33-33.
м. Київ, вул. Верхній Вал, 72.
Тел.: 416-68-96. Факс: 417-71-69.

Банкірам і страховикам!

Ваш престиж — у показниках річних балансів, що їх публікує найвпливовіший тижневик «Фінансовий Київ».

Шановні панове!

Опублікований в нас емісійний проспект примножить ваші капітали.
Вже сьогодні 1 мільйон потенційних інвесторів до ваших послуг!
Знижка за публікації річних балансів, емісійних проспектів — від 15% до 30% від діючих рекламних тарифів залежно від площі.
Публікуємо інформацію про збори акціонерів.

Ви гідні довіри ***мільйона читачів*** *«Фінансового Києва».*
Тел.: 216-35-96
Факс: 216-32-60
Офіс: м.Київ, вул.Воровського,22.

ТИЖНЕВИК ДІЛОВИХ КІЛ УКРАЇНИ
ФІНАНСОВИЙ КИЇВ

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ПІДПРИЄМСТВ!

Пропонуємо для реалізації у 1993 році ангари аркового типу розміром 30×14×7 м, ціна на 1.02.1993 р. становить 3319680 крб. Доставка здійснюється нашим автотранспортом у будь-які регіони України за додаткову плату.

Телефони в Дніпропетровську: (0562) 41-81-35, 41-88-35, 41-85-48.
Факс: (0562) 45-11-15.

CENTRE FOR ADVANCED ECONOMIC STUDIES NEEDED NEEDED YOUNG ECONOMISTS (AGE UNDER 35, NAVING SCIENTIFIC DEGREE, MASTERING ENGLISH) FOR PARTICIPATION IN THE DEVELOPMENT OF SCIENTIFIC PROJECTS ON: PRIVATIZATION FINANCIAL SECTOR RESTRUCTURING BANKING PLEASE MAKE AN APPOINTMENT FOR AN

INTERVIEW BY PHONE (044) 224-31-38 (FROM 11:00 a.m. TILL 4:00 p.m.)
OUR ADDRESS: SUITE 407, 16-22 LENIN STR., KIEV, 252030.

Центр перспективних економічних досліджень запрошує на роботу кваліфікованого бухгалтера.

Звертатися: **252030, м. Київ, вул. Леніна, 16-22, кімн. 407, тел. (044) 224-31-38.**

Демократичні пристрасті

ЗА ВЕЛИКИМ РАХУНКОМ

Кого ж інше включати? — грів лоба Петренко. — Нікого б не прогавити з надійних людей.

Ідея створення цього комітету виникла так. Кілька особливо настирливих депутатів весь час трусили питання про надмірні, на їхню думку, привілеї та рвацтво службових осіб: за високі оклади, особняки, «Волги» за собівартість, кумівство, участь у комерційних структурах тощо. Багатьом, мовляв, не минуло ще й тридцяти, служать, як кіт начхав, а вже мають все. Понатоптували собі кендюхи й усе, що тільки можна. Особливо допікав Петренко, обраний у депутати за таку ж критику: на передвиборних мітингах він гнівно викривав партократів, які зажерлися і вчепилися у владу, наче воша в кожух.

Врешті-решт не витримав Сам: «Замість того, щоб зміцнювати національну єдність, Петренко збурює людей проти нової, законно обраної влади. Користуючись тим, що нині гласність, критиканство заробляє собі дешевий успіх. Після кожного його виступу газети виливають на нас бочку помиїв. Отже, панове депутати, щоб він нарешті відчепився, пропоную створити комісію по боротьбі з оцими самими так званими привілеями. А очолити її самому критиканові! Він більш за всіх стусає повітря, от нехай сам і розбереться.»

Ось і міркував тепер Петренко над своєю майбутньою організацією. Створювати — то створювати не абищо, а за великим рахунком, щоб усіх можна було трусити через решето. І не депутатську комісію, а окремий самостійний комітет, з відділками в районах. Резиденція, звісно, у самому центрі — щоб народ бачив і шанував. У старовинному особняку, де нині дитячий комбінат. А діток можна кудись поскромніше. Підпорядкуємо собі колишню обкомівську їдальню, лікарню з поліклінікою, де все імпортне, пансіонат і спецБМУ, що ремонтувало партапаратникам квартири задарма. Бо невідомо, хто там тепер їсть, хто лікується, хто відпочиває і кого нині обслуговує оте БМУ.

Далі, структура як належить — головне управління, відділи, сектори, групи за кожним видом привілеїв і порушень окремо. Людей взяти найвірніших, на котрих можна покластися, бо справа це дуже й дуже хитра й делікатна. Першим заступником, ясно, Стафійчука — цей не схибить, іншими — Краснова, Ганжу й Завельську. Прізвища в усіх різні, хай хто спробує здогадатись, що Стафійчук мені сват, Краснов — двоюрідний племінник, Завельська — гм... а в Ганжі... Сам він мені ніхто, зате його брат — керівник комерційного банку.

Петренко накрутив телефон Самого:

— Вікторе Сергійовичу? Мені доручили дати пропозиції щодо комісії по боротьбі з привілеями. Справа це дуже важлива, отже, й розв'язувати її слід із належною відповідальністю.

— Це ж як? — насторожився голос.

— По-перше, створити не комісію, а комітет з усталеним штатом. Я прикинув кошторис — тягне десь на мільйон.

— На рік?

— На місяць. Купонів. Плюс валюта — для закордонних відряджень. Досвід запозичати, як вони там із цим злом... Кожному працівникові — по персональній машині, для мобільного реагування. Щодо складу комітету теж є пропозиції...

— Гадаю, не всі посади зайняв своїми? Не забувай — ще люди є.

— Авжеж, Вікторе Сергійовичу, що я, не розумію.

— Ну, тоді заходь. Подивимося і затвердимо. Мільйон то мільйон. Боротися — то боротися за великим рахунком. Всіма своїми силами.

Савелій ЦИПІН.

Харків.

Пуп землі

СЕРЦЕ

Валерій Борисович вирішив віддати своє серце людям. А чому б і ні? Живемо один раз. Біс із ним, з тим серцем, а про мене дізнається вся країна, весь світ. Можливо, поставлять пам'ятника чи принаймні погруддя у Проносівці, де я народився.

Ретельно все обмізкувавши, Валерій Борисович викликав швидку, розіслав на підлозі церату, прив'язав ноги до батареї опалення і почав операцію.

Віддати серце людям непросто. Переконавшись, що через грудну клітку йому не пробратися, Валерій Борисович зціпив зуби і швидко розітнув живота, запустивши досередини п'ятерню.

Ось воно, серце гаряче, чесне, добре, чуйне!

Засапавшись від навали високих почуттів, Валерій Борисович навіть не відчував болю. Він швидко відв'язав ноги і, не даючи однією рукою випасти бебехам, з полум'яним серцем у високо піднесеній другій вирачкував на балкон.

— Тримайте, люди! — в екстазі захрипів Валерій Борисович і жбурнув серце у гущу натовпу, що гуляв проспектом. І знепритомнів.

Саме нагодилася швидка. Валерія Борисовича поклали на ноші й повезли зашивати живота...

З того часу Валерій Борисович став зовсім іншою людиною.

Позбавлений головного у грудях, відтепер він міг зі спокійною совістю нагрубити жінці, брутально відштовхнути немічного старця, плюнути в обличчя каліці.

Крок його потвердішав, голос став певнішим, погляд гордим.

Ще б пак — серце своє він віддав людям!

Олександр ПЕРЛЮК.

Жарт номера

Посткомунізм — це невиразна влада плюс комерціалізація всієї країни.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

Мал. Сергія ФЕДЬКА

Міні-проза

ПОМИЛИВСЯ

Є у нас у секторі такий. Не терплю! Та, мабуть, і він мене недолюблює, тільки виду не подає. Чемний такий і навіть привітний. Хитрує, напевне. Все знає, все може. Але зло бере. Знайде помилку і пошепки так, щоб ніхто не чув, скаже. Допоможе чимось, коли що. Ну й тип!

І з дружиною наче не свариться, і діти симпатичні, не егоїсти. На роботу не спізнюється. А пам'ять, як у комп'ютера. Про що не спитаєш — знає, а спитай щось про футбол — ну тобі Маслаченко.

Що за тип? Трьох директорів пересидів. Усіх критикував, а його хвалять, — цінна, мовляв, людина. І навіщо й та Дошка пошани, якби не його пика.

Не бреше і не просить позичити. Все гладенько. Не буває ж так. Жива людина, не без того, десь оступиться, кудись вліпне. А це якийсь параграф. Шось треба з ним придумати. Не буває таких!

Ось викличу йому «швидку допомогу»... Зненацька! А потім поглянемо на його розгубленість. Що заспіває?

Ага, примчав. І блідий, наче сам не свій. Напевне шарварок учинився. А як же!

— Минулого вечора, — каже, — з серцем погано було. І повірте, «швидка» сама з'явилась, я ж не викликав! Звідки ж вони дізналися? І кажуть, вчасно приїхали, бо б погано.

І треба ж таке? Отже я, власними руками... Ну й ситуація? Буває ж така помилка!

Сергій ГРІН.

Всьо чотко

АБЕЛЬ

Андрій Нетудихата важко розплющив очі і знайшов у кімнаті той самий рейвах, що і за дві години тому: купу грошей на столі, скрізь розкидані папірці, квитанції. Він зрозумів, що ранок від вечора не мудріший, що нічого нового про свою безладну комерційну діяльність за часів горезвісної перебудови він уже не згадає, а відтак — треба йти здаватися. Колишній радянський дизайнер, потім підприємець, а теперечки невідомо хто, Андрій Андрійович згріб записи та грошву до дипломата і за якийсь час уже прямував до суворого своєю аскетичністю сірого будинку, котрий знов, попри кілька років перебудовчого розбрату, викликав у людей прихований острах та рабську повагу.

Біля входу до райкому тріпотів лискучий червоний прапор. Урочисто, немов ті сфінкси, непорушно стояли охоронці з руками за спину та широко розставленими ногами. А на майдані проти входу на скромному постаменті височіло чиєсь незнайоме погруддя. Двоє піонерів з автоматами в руках завмерли в почесній варті. Андрій скосив погляд і примружив очі: на постаменті золотом сяяло «Абель»...

Так, той самий славнозвісний розвідник Абель, котрий тепер, після відродження керівної ролі партії, став її найбільшим героєм — символом вірності ідеї й честі для кожного комуніста. Адже це він, Абель, після полум'яних десятиліть роботи у лігві ворога, привіз до рідної партійної організації КДБ цілий портфель доларів — партвнески за весь час розвідділяльності.

— Пароль! — почув Нетудихата вимогливе. — Абель! — вигукнув добре засвоєний на інструктажі у парторга відгук. — У триста шості! — металевим голосом наказав охоронник, і крижані мурахи віялом розбіглися по Андрієвій спині.

У триста шостій все було, як і тоді, коли молодого дизайнера за рознарядкою міському, фахівця-початківця, українця, комсомольця, одружену, особу чоловічої статі, приймали в партію. Лише портрет був у кімнаті вже не один: зліва — Ленін, справа — Абель... У кімнаті також було двоє: за величезним письмовим столом чоловік, що випромінював владу, і другий — тихий та безбарвний у кутку.

— Ось, приніс... — Андрій потупив очі і ледве вичавив: — партвнески за весь період перебудови...

Дві пари очей вп'ялися у дипломат з роззявленою кришкою, в якому виднілась купа грошей.

— Ну, зарплата там, премії, надбавки, г-г-гонорари (звук «г» від хвилювання Андрій взяв лише з третьої спроби). — Я хотів здавати внески, але ж той, як то кажуть, нікуди було...

Запала тиша.

— Брехня! Вам було ніколи, — озвався тихий та безбарвний. Потім, погортавши аркуші Нетудихатиного звіту, тихо продовжив: — А де, шановний колишній дизайнере, внески за шилінги, одержані від продажу до Австрії сірчанокислого нікелю, вкраденого на рідному заводі?!

Щось обірвалося всередині у Андрія, і він немов провалився у безодню. Крижаний жах огорнув усе навколо.

— Я не хотів.., — пробелькотав учорашній підприємець у відчаї.

— От Абель не хотів і не зрадив! І на виконання статутних обов'язків навіть ТАМ знаходив час! — Тихий та безбарвний підвівся і рушив до Андрія. Невеликий сидячи, він тепер нагадував справжнього велетня. — За зраду партії та народу, за сплюндровану та обкрадену Батьківщину, негіднику!..

Нетудихата з жахом помітив вічко дула пістолета, спрямоване йому просто межи очі. Ось палець на курку почав повільно загинатися.

— Повстаньте, гнані та голодні! — несамовито заволав Андрій, і в ту ж мить очі різонув яскравий спалах. Щось сіпонуло його раз, потім ще.

— Хай живе великий Абель! — були останніми словами Андрія, і... він прокинувся. Яскрава лампа під стелею била прямо в очі. Нетудихату енергійно сіпала напівсонна дружина.

— Ху!.. — полегшено видихнув дизайнер. — Яка страшна мара! Знаєш, Галю, мене уві сні — розстріляли?!.. І за що?! За несплату партійних внесків з усіх праведних та кравдених заробітків часів перебудови, за срібники, що одержав за грабунок та розпродаж України. Отож, укокошкали просто у райкомівському кабінеті... Слава Богу, що таке вже ніколи не вернеться, га, Галю?

Дружина пробуркотіла у відповідь щось нерозбірливе. Андрій почув її рівне дихання, вимкнув світло і зручно вмостився на спині. Але аж до ранку так і не заснув. Щось незбагненне бентежило його. І коли нарешті сон таки здолав чоловіка, до нього уві сні, карбуючи кроки, прийшов непохитний і непідкупний — Абель...

— Ніщо й ніколи не повертається на сім білім світі, жодна мить, мій хлопчику, — приязно, по-батьківськи промовив він, — але ж повторюється — все!..

Крізь сон, як то буває, Андрій збагнув, що все це відбувається не наяву, і від усвідомлення того йому трохи полегшало на душі. Але лише трохи. Підсвідомо мучило — чи не пророчий сон?!

Юрій БОЛЬШАК.

Мал. інформагентства «Євро—ІКС»

Почуте мимохідь

ЩО ГОВОРИТЬ?

Трирічну Маринку запитали, що говорить її п'ятимісячна сестричка.

— Не знаю. Вона говорить не по-нашому.

ТЕРМОМЕТР

Мала Олеся, йдучи з мамою вулицею, побачила на одному з будинків термометр і запитала:

— Мамочко, а що то таке!

— Термометр, — відповіла мати.

— Виходить, будинки теж хворіють.

ЩУКА

Михайлів батько, повернувшись з риболовлі, приніс живу щуку. Вона часто й широко розтуляла рота.

— Мамочко, — покликав Михайлик, — вклади щуку спати, бо вона вже позіхає.

Почув і записав **Михайло БІЛОКРИНИЦЬКИЙ.**

Історія

ГЕРОЯМИ ВИ СТАЛИ НАЗАВЖДИ

П'ятдесят років тому, 14 лютого 1943 року, Луганськ (тоді Ворошиловград) першим серед обласних центрів України було визволено від німецько-фашистських загарбників.

Мій співрозмовник — заступник голови виконкому Луганської міської Ради народних депутатів М. ТИМОШЕНКО.

— Останнім часом ставлення до багато чого в нас змінилося. Та образ воїна-визволителя залишився колишнім: це герой, патріот, людина, яка готова пожертвувати своїм життям заради свого народу, Батьківщини. Чи не так, Миколо Андрійовичу?

— Саме так. Луганці дуже хочуть, щоб річниця визволення міста стала справді святом, щоб наші славні ветерани почули слова подяки й шани від земляків. Міськвиконком ухвалив рішення про підготовку і проведення святкування 50-річчя визволення Луганська. Спільно з міською Радою ветеранів України, яку очолює Василь Васильович Смирнов, ми встановили контакти з численними учасниками визволення Луганська. В нашому місті їх виявилося близько 90. Серед них є й такі, про яких як про визволителів Луганська ніхто не знав, окрім близьких їм людей.

Проведено ряд заходів для вшанування ветеранів.

— Ці заходи чимось відрізняються від попередніх на честь таких свят?

— Ні. Ми вирішили, що буде краще, коли ветерани побачать свято, яке багато років радувало їхні серця... Щоб було, як тоді...

Цілий тиждень проходитиме святкування. Будуть «Мелодії нашої молодості», на які запросили всіх ветеранів Великої Вітчизняної війни, вечір-концерт «Пам'яттю сильний і живий рід людський». Відбудеться також зустріч у кафе «Ветеран» з жінками-визволительками міста, покладання квітів до могил ветеранів, до пам'ятників та обелісків. Цими днями в місті з'являться нові вулиці на честь визволителів: імені 54-ї стрілецької гвардійської дивізії та імені командарма Третьої гвардійської армії Д. Лелюшенка. Хотілося б назвати й людей, які живуть у нашому місті і про яких недавно місто дізналося, що вони його визволителі. Іван Васильович Шаталов очолював взвод саперів, очищав шлях піхотинцям та танкам, має три ордени Червоної Зірки, три ордени Вітчизняної війни, закінчив війну в Празі. Віктор Іванович Носков був рядовим стрільцем-автоматником, п'ять разів поранений, останнє поранення одержав у Відні в рукопашному бою. Нагороджений орденом Червоної Зірки, двома орденами Вітчизняної війни. Василь Якович Осипов — командир батальйону, того самого батальйону, який перший увірвався на центральну площу нашого міста й вивісив прапор — символ визволення від фашистів.

У 1943 році їх називали героями. Так само називаємо їх ми і сьогодні, через 50 років.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганськ.

Культура: факт і коментар

МИ ДАВНО ЦЬОГО ЧЕКАЛИ

Наприкінці травня Чернівці зустрічатимуть учасників і гостей першого Міжнародного конкурсу молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка. Пісенне свято прийде в місто, де молодий композитор написав свої пісні «Червона рута», «Водограй», «Пісня буде поміж нас», які стали надбанням української музичної культури, де, здається, і сьогодні чути відлуння його кроків на притихлих вулицях.

Про те, як Буковина готується до Міжнародного конкурсу молодих виконавців української естрадної пісні, наш кореспондент попросив розповісти заступника глави Чернівецької обласної держадміністрації Василя ФОЛЬВАРОЧНОГО. До речі, він і очолює в області робочу групу, яка займається підготовкою майбутнього пісенного свята.

— Донедавна ми ще зберігали надію на те, що Всеукраїнський фестиваль «Червона рута», який зажив доброї слави серед шанувальників української пісні, неодмінно повернеться в Чернівці, де він у таких муках народжувався, звідки і пішов у світ, — каже Василь Фольварочний. — Обласна держадміністрація неодноразово зверталася з цього приводу до дирекції «Червоної рути». Однак нам дали, зрештою, зрозуміти, що повернення не буде.

Скажу відверто, жителі краю, особливо інтелігенція, були подивовані такою непоступливістю. Люди справедливо запитували: чому в нас забирають свято, зв'язане з пам'яттю про Володимира Івасюка, талант якого виколисаний на Буковині? Водночас чулися докори й з того приводу, що на фестивалі в Запоріжжі майже не звучали Володині твори, мало згадувалось його ім'я. І то були гіркі факти, проти яких ми не могли заперечити.

Прагнучи повернути назавжди «Червону руту» в Чернівці, ми хотіли вдихнути в неї свіжий струмінь, піднести її мистецький рівень. Однак компромісу не вийшло.

Та, як мовиться, нема лиха без добра. Буковинці з приємністю сприйняли звістку про запровадження Міжнародного конкурсу молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка. Його умови заімпонували нам передусім тим, що до творчого змагання запрошуються лише професіональні митці, які не допускають спрощеного, аматорського підходу в потрактуванні складного музичного доробку Володимира Івасюка, чим нерідко грішили окремі учасники фестивалю «Червона рута».

Держадміністрація області постарається зробити все від неї залежне, щоб представницький міжнародний конкурс пройшов успішно. Опікується підготовкою до нього робоча група, до складу якої увійшли представники влади, творчої інтелігенції краю, люди небайдужі до рідної культури. Хочу сказати, що в нас не повинно бути організаційних труднощів, оскільки останнім часом у Чернівцях намітилися відрадні зміни на царині національного й духовного відродження. Всього за рік державної незалежності тут відкрито зал органної і камерної музики, художній музей, палац культури для школярів та юнацтва, створено симфонічний оркестр, почало працювати музичне відділення при педагогічному факультеті державного університету. Отже, з базою для проведення конкурсу проблем не виникатиме.

Постараємося, щоб під час свята прийняв перших відвідувачів меморіальний музей Володимира Івасюка в будинку по вулиці Маяковського, де він мешкав. Цей задум належить творчій інтелігенції краю. Вона давно виношувала його. Та тільки тепер ця ідея одержала підтримку місцевих властей. Хотів би висловити й деякі побажання стосовно роботи оргкомітету. До відкриття конкурсу залишається не так вже й багато часу, а ми в області досі не маємо чіткої програми дій, не знаємо, за яким сценарієм і на яких естрадних підмостках проходитиме свято? Сподіваємося, що найближчим часом отримаємо на ці запитання відповіді від оргкомітету конкурсу.

Розмову записав
Василь БАБУХ,
власний кореспондент «Голосу України».
Чернівці.

Військо

17 днів до смерті

У те, що сталося у новоствореній Хмельницькій мотострілецькій бригаді, важко повірити. Але...

Всього 17 днів прослужив тут (якщо можна так сказати, бо насправді промучився) Олександр Подмовський і помер. Тут логічно було б подумати, що йдеться про якусь страшну хворобу чи трагічний випадок. Проте причиною біди став... апендицит.

Не знала Ганна Степанівна Подмовська, яка доля чекає її Сашка. Сподівалася: щаслива. Бо ріс цілком здоровий, навіть на грип не хворів. Вчився непогано. І вдачею — весь у батька: спокійний, врівноважений, симпатичний. Не одна дівчина в селі задивлялася. А як прийшла пора до армії йти — все село проводжало. Цілий день грали музики. Стільки теплих, радісних побажань було! Адже служитиме хлопець не імперії, як колись, а рідній Україні.

...Через два тижні поштарка принесла тривожну звістку. Слова телеграми: «Приїжджайте. Ваш син у тяжкому стані» різонули по серцю. Не знала, куди себе подіти. Що могло трапитись?.. Як же так?..

Дорога їм з чоловіком здалася вічністю. Думки і здогадки перебивали одна одну. Швидше, швидше...

«Я приїхала, — розповідає Ганна Степанівна, — а він каже: «Я тут з тиждень пробуду та й вийду». Сашко не знав, що нікуди він уже не вийде. Ніколи...»

На другий день служби, після обіду, відчув гострий біль у животі. Спочатку подумав, що дається взнаки зміна кухні — минеться. Але біль не зникав. Навпаки. Ніч насилу перетерпів. Після сніданку вирішив звернутися до лікаря. Поки, як кажуть, підготувався психологічно — вже й обідати пора. Набрався мужності (бо ж, гадав, воно якось незручно) і підійшов до командира роти майора Фаскевича. Ігор В'ячеславович одразу ж відвів солдата до медроти. Там був цілий консиліум лікарів. Проводили диспансеризацію молодого поповнення. Рядового Подмовського оглянув терапевт О. Кормалевський. Діагноз поставив, довірившись скоріше інтуїції, ніж медичній практиці: гастрит. Дав хлопцеві відповідні порошки і сказав: «Болітиме — прийдеш». І той прийшов. Наступного ж дня. Цього разу уже з командиром взводу лейтенантом Яснюком. Хворий скаржився, що біль у животі не зменшується, що пересихає у роті — хочеться пити. Та Кормалевський знову особливо доскіпуватися не став — подумаєш, живіт трохи заболів — переболить. Але на всяк випадок терапевт вирішив перевірити шлунок хворого. Сказав Сашкові, що ще завтра дивитиметься новобранців, а після вихідного повезе його на фіброгастроскопію. Молодий лікар і гадки не припускав, що у Подмовського може бути апендицит. Така, здавалося б, нескладна і разом з тим така підступна хвороба, і що солдата терміново треба відправити до госпіталю.

Сашко перетерпів ще ніч. У суботу вкотре попрямував у бік медичної роти — мусив, бо боліло. Як і передбачав, йому знову дали порошки. А тут саме пора на шикування... Довелося бігти.

— І ви його відпустили?— запитую у старшого лейтенанта медслужби Кормалевського. — Але ж найперше, що роблять лікарі, і це ми усі знаємо, коли болить живіт, — перевіряють, чи нема підозри на апендицит?..

— Річ у тому, — пояснює лікар, — що він не особливо скаржився. Це, звичайно, моя помилка.

Відповідь така не може не дивувати. Кілька днів підряд солдат приходив сам або ж його приводили до медроти. Чи ж можна ще якось по-іншому, особливо, скаржитися?..

У неділю Сашкові стало зовсім погано. У нього почалося блювання. Випадково це побачив командир взводу, той самий лейтенант Яснюк, і знову повів хлопця у санроту. Оглянувши хворого, черговий хірург розпорядився: «Негайно у госпіталь».

Через дві години хірург госпіталю О. Іваницький зробив операцію. Виявилося, що апендицит уже лопнув, почався перитоніт — запалення черевної порожнини.

Після операції краще не стало. Дуже вже був запущений хворий. Клініка, як кажуть медики, наростала. На третій день за 15 хвилин до другої операції почали відмовляти нирки. Стан хворого був надзвичайно тяжкий. Його прооперували вдруге. Але поліпшення не наставало. Проте до обласної лікарні керівництво госпіталю (начальник А. Шведюк, начмед В. Маревцев) переводити солдата не поспішало. Вони вважали, як з'ясувалося згодом, що мають фахівців достатньої кваліфікації. Звичайно, подумували, що не завадило б викликати консультанта з обллікарні. Але на це не спромоглися. «Консультанти тепер платні», — пояснював як одну з причин зволікання А. Шведюк.

На думку завідуючого реанімаційним відділенням лікарні М. Бесараби, необхідно було викликати хірурга-консультанта. Адже в госпіталі з перитонітом стикаються раз на кілька років, а в них у відділенні навіть нині четверо таких хворих.

«Його нам привезли, — каже Микола Дмитрович, — тоді, коли медицина вже безсила. Бо коли перитон, скажу популярно, треба багато рідини пропускати через нирки, а вони не працюють. То що ж у такому разі ми можемо?»

У реанімації обласної лікарні зробили все, що могли. Навіть більше. І штучну нирку, і лімфосорбцію. Нирки навіть трохи запрацювали. Але інтоксикація була вже настільки сильна, що фатальний кінець став неминучим. І Подмовський помер.

— Що тут можна сказати, — розмірковував командир бригади полковник О. Чаповський. — Винуваті ми всі. Не вдарили вчасно на сполох. Мені доповідав начмед бригади Шинкаренко. Але про те, що солдат у такому тяжкому стані, не знав.

Відповідати, як завжди в нас у таких випадках, нікому. Армія, тепер уже національна, забрала ще одне молоде життя. А ми дивуємося, чому так багато допризовників відмовляються від служби. Хлопці знають: у війську мало що змінилося. Людина там, як і раніше, лише штатна одиниця.

Надія ПАКУЛЬКО.
Хмельницький.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.

⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 769.353.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311028.